ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 2018 *

«Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Δραστική ουσία diflubenzuron – Όροι εγκρίσεως της διαθέσεως στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος – Στάθμιση συμφερόντων»

Στην υπόθεση T-476/17 R,

Arysta LifeScience Netherlands BV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους C. Mereu και M. Grunchard, δικηγόρους,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Lewis, I. Naglis και την G. Koleva,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/855 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 όσον αφορά τους όρους έγκρισης της δραστικής ουσίας diflubenzuron (ΕΕ 2017, L 128, σ. 10),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη [1]

[*παραλειπόμενα*]

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας διατάξεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

Επί του επείγοντος

23 Προκειμένου να ελεγχθεί αν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα είναι επείγοντα, πρέπει να υπομνησθεί ότι σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στην έννομη προστασία που διασφαλίζει ο δικαστής της Ένωσης. Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, το επείγον πρέπει, εν γένει, να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτούντα την προσωρινή προστασία. Στον αιτούντα εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν είναι δυνατόν να αναμείνει την έκβαση της δίκης επί της ουσίας χωρίς να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία (βλ. διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2016, AGC Glass Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-517/15 P-R, EU:C:2016:21, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

24 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, επείγον υφίσταται μόνον όταν ο κίνδυνος να επέλθει η σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία για την οποία ανησυχεί ο διάδικος που ζητεί τα προσωρινά μέτρα είναι τόσο άμεσος ώστε η επέλευση της ζημίας να μπορεί να πιθανολογείται επαρκώς. Εν πάση περιπτώσει, ο διάδικος αυτός υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν την πιθανολόγηση μιας τέτοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, εξυπακουομένου ότι η αμιγώς υποθετική ζημία, η οποία στηρίζεται στην επέλευση μελλοντικών και αβέβαιων γεγονότων, δεν δικαιολογεί τη χορήγηση προσωρινών μέτρων (βλ. διάταξη της 23ης Μαρτίου 2017, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-624/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:243, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

25 Εξάλλου, κατά το άρθρο 156, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων «[π]εριλαμβάνουν όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία και αναφέρουν τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα προς δικαιολόγηση της λήψεως των προσωρινών μέτρων».

26 Συγκεκριμένα, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να παρέχει, αφ' εαυτής, τη δυνατότητα στον μεν καθού να προετοιμάσει τις παρατηρήσεις του, στον δε δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να αποφανθεί επί της αιτήσεως αυτής, ενδεχομένως χωρίς άλλα στοιχεία που να την ενισχύουν, δεδομένου ότι τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η αίτηση πρέπει να προκύπτουν από το ίδιο το κείμενό της (βλ. διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, Inclusion Alliance for Europe κατά Επιτροπής, C-378/16 P-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:668, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

27 Επίσης, κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να εκτιμήσει εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 23, 24 και 26 ανωτέρω, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένα και σαφή στοιχεία, στηριζόμενα σε λεπτομερείς και βεβαιωμένες έγγραφες αποδείξεις, τα οποία αποδεικνύουν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο αιτών τα προσωρινά μέτρα και καθιστούν δυνατή την εκτίμηση των συνεπειών που θα προκύψουν κατά πάσα πιθανότητα από τη μη λήψη των μέτρων τα οποία ζητούνται. Συνεπώς, ο διάδικος αυτός, ιδίως όταν προβάλλει την επέλευση ζημίας οικονομικής φύσεως, πρέπει να παρέχει, με την προσκόμιση εγγράφων, μια σφαιρική και πιστή εικόνα της οικονομικής του καταστάσεως (βλ. διάταξη της 29ης Φεβρουαρίου 2016, ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-732/15 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:129, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Τέλος, μολονότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να συμπληρωθεί, ως προς συγκεκριμένα σημεία, με παραπομπές σε συνημμένα σε αυτήν έγγραφα, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να καλύψουν την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της εν λόγω αιτήσεως. Δεν εναπόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να αναζητήσει, αντί του ενδιαφερομένου, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, στο δικόγραφο που κατατέθηκε στο πλαίσιο της κύριας υποθέσεως ή στα παραρτήματα αυτού και τα οποία θα μπορούσαν να στηρίξουν την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Εξάλλου, η αναγνώριση τέτοιας υποχρεώσεως του δικαστή των ασφαλιστικών

μέτρων θα καθιστούσε κενό περιεχομένου το άρθρο 156, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο προβλέπει ότι η αίτηση προσωρινών μέτρων υποβάλλεται με χωριστό δικόγραφο (βλ., συναφώς, διάταξη της 20ής Ιουνίου 2014, Wilders κατά Κοινοβουλίου κ.λπ., T-410/14 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:564, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

29 Με γνώμονα αυτά τα κριτήρια πρέπει να εξεταστεί αν η αιτούσα είναι σε θέση να αποδείξει το επείγον.

30 Η αιτούσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της, λόγω του κινδύνου απώλειας μεριδίων αγοράς, επιπτώσεων σε μια από τις εγκαταστάσεις παραγωγής της εταιρίας αυτής και προσβολής της φήμης της.

Επί της σοβαρότητας της ζημίας

31 Πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη ζημία λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της εν λόγω εταιρίας, η αιτούσα εκτιμά ότι, εξαιτίας του προσβαλλόμενου κανονισμού, πρόκειται να υποστεί σημαντική απώλεια κύκλου εργασιών και κερδών. Επομένως, επισημαίνεται συναφώς ότι η προβαλλόμενη ζημία είναι αμιγώς οικονομικής φύσεως.

32 Συναφώς, όσον αφορά τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης οικονομικής ζημίας, κατά πάγια νομολογία, το ζητούμενο προσωρινό μέτρο δικαιολογείται μόνον αν προκύπτει ότι, ελλείψει τέτοιου μέτρου, ο διάδικος που το ζητεί θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως που περατώνει την κύρια δίκη (βλ. διάταξη της 30ής Απριλίου 2010, Xeda International και Pace International κατά Επιτροπής, T-71/10 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:173, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

33 Πρώτον, κατά πάγια νομολογία η σοβαρότητα της ζημίας αυτής πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα, ιδίως, το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών της επιχειρήσεως καθώς και τα χαρακτηριστικά του ομίλου στον οποίο ανήκει [βλ. διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, συναφώς, διάταξη της 15ης Απριλίου 1998, Camar κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, C-43/98 P(R), EU:C:1998:166, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

34 Επιπροσθέτως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, επίσης κατά πάγια νομολογία, έχει κριθεί ότι, αφενός, ως προς την απώλεια που αντιστοιχεί σε ποσοστό μικρότερο του 10 % του κύκλου εργασιών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε έντονα ρυθμιζόμενες αγορές, οι οικονομικές δυσκολίες που οι τελευταίες κινδυνεύουν να υποστούν δεν είναι ικανές να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή τους [διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 21· βλ. επίσης, συναφώς, διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Bruno Farmaceutici κ.λπ., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, σκέψη 106] και, αφετέρου, ως προς την απώλεια που αντιστοιχεί σχεδόν στα δύο τρίτα του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων αυτών, παρά την παραδοχή ότι οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω επιχειρήσεις θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ύπαρξή τους, εντούτοις έχει υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο ενός έντονα ρυθμιζόμενου τομέα ο οποίος απαιτεί συχνά σημαντικές επενδύσεις και εντός του οποίου οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να υποχρεωθούν να παρέμβουν όταν συντρέχουν κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία, για λόγους που δεν είναι πάντοτε δυνατό να προβλεφθούν από τις οικείες επιχειρήσεις, σ' αυτές απόκειται να προφυλάσσονται από τις συνέπειες μιας τέτοιας παρεμβάσεως με την κατάλληλη πολιτική, προκειμένου να μην να υποστούν οι ίδιες τη ζημία από την παρέμβαση αυτή [βλ. διάταξη της 16ης Ιουνίου 2016, ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-170/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:462, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

[*παραλειπόμενα*]

37 Συνεπώς, ο κύκλος εργασιών καθώς και το κέρδος που αποφέρει η πώληση της επίμαχης ουσίας για την απαγορευθείσα από τον προσβαλλόμενο κανονισμό χρήση αντιστοιχούν σε μικρό μέρος του κύκλου εργασιών ή των μικτών κερδών της αιτούσας ή του ομίλου στον οποίο ανήκει [βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Bruno Farmaceutici κ.λπ., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, σκέψη 105].

38 Ως εκ τούτου, απλώς και μόνον η απώλεια του κύκλου εργασιών ή των κερδών από τις πωλήσεις αυτές δεν αρκεί για να χαρακτηριστεί ως σοβαρή η προβαλλόμενη ζημία κατά την έννοια της μνημονευόμενης στη σκέψη 36 ανωτέρω νομολογίας.

39 Δεύτερον, όπως υπογράμμισε η αιτούσα, κρίθηκε εντούτοις, με τη διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής (T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 69), ότι, κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας της ζημίας, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί απλώς να συνεκτιμά, κατά τρόπο μηχανικό και αυστηρό, μόνον τους κρίσιμους για την υπόθεση κύκλους εργασιών, αλλά οφείλει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως και να τις συσχετίζει, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς του, με τη ζημία που προκλήθηκε στον κύκλο εργασιών.

40 Στο πλαίσιο της εξετάσεως της σοβαρότητας της ζημίας στην υπόθεση εκείνη, ελήφθη υπόψη η σοβαρή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση που έπληττε την παγκόσμια οικονομία ήδη από πολλούς μήνες και η οποία επηρέασε την αξία του ομίλου στον οποίο ανήκε η αιτούσα. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων αυτών περιστάσεων, η αιτούσα είχε αποδείξει τη σοβαρότητα της ζημίας την οποία θα υφίστατο αν δεν χορηγούνταν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα.

41 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτούσα δεν επικαλείται μια τέτοια εξαιρετική περίσταση.

42 Ωστόσο, μολονότι η αιτούσα δεν προσδιορίζει σαφώς τις περιστάσεις οι οποίες είναι, εν προκειμένω, κρίσιμες για την εξέταση της σοβαρότητας της ζημίας της, εντούτοις φαίνεται ότι, στο πλαίσιο των επιχειρημάτων της σχετικά με την πτυχή αυτή της ζημίας, προβάλλει ορισμένα στοιχεία τα οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορούν τις εν λόγω ειδικές περιστάσεις της προκειμένης περιπτώσεως.

43 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστούν οι ισχυρισμοί της που αφορούν τις συνέπειες που απορρέουν από τη σχετική με την ουσία diflubenzuron δραστηριότητά της λόγω, αφενός, της εφαρμογής του νομοθετήματος της Βραζιλίας 7.802/89 και, αφετέρου, του καθορισμού νέου ανωτάτου ορίου καταλοίπων (στο εξής: ΑΟΚ).

[*παραλειπόμενα*]

45 Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να τονιστεί ότι, εν γένει, η μείωση των πωλήσεων σε χώρες μη μέλη της Ένωσης ως συνέπεια της θεσπίσεως κανονισμού που απαγορεύει ή περιορίζει τη χρήση ουσίας, λόγω του ότι ορισμένες τρίτες χώρες ακολουθούν τη νομοθεσία της Ένωσης, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της προβαλλόμενης ζημίας, διότι τα μέτρα αυτά δεν αποτελούν άμεση συνέπεια του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά μιας αποφάσεως των αρχών των τρίτων χωρών στο πλαίσιο της κυριαρχικής εξουσίας τους (βλ., συναφώς, διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής, T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

46 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα, ακόμη και αν χορηγηθούν, θα εμποδίσουν τις αρχές της Βραζιλίας να απαγορεύσουν στο έδαφός τους την πώληση της ουσίας diflubenzuron για εδώδιμες καλλιέργειες. Συνεπώς, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι ικανή να αποτρέψει την επέλευση της προβαλλόμενης ζημίας (βλ., συναφώς, διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής, T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Τέλος, προκύπτει ότι είναι υποθετικό το ενδεχόμενο επελεύσεως του κινδύνου αυτού, καθόσον η αιτούσα διαθέτει μια μελέτη της 28ης Φεβρουαρίου 2017, η οποία διενεργήθηκε σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες συστάσεις, και η οποία επιβεβαιώνει την έλλειψη δυναμικού γονιδιοτοξικότητας στην PCA («Δοκιμή μεταλλάξεως in vivo στο locus cII σε γενετικά τροποποιημένους αρουραίους F344 Big Blue® και μικροπυρηνική ανάλυση του περιφερικού αίματος»). Επομένως, μπορεί να δημιουργηθούν εύλογες αμφιβολίες ως προς την τελική εκτίμηση των αρχών της Βραζιλίας σχετικά με τη γονιδιοτοξικότητα του diflubenzuron, καθόσον είναι δυνατόν να υποτεθεί ότι, με γνώμονα τη μελέτη αυτή, οι εν λόγω αρχές θα εκτιμήσουν ότι τα επικαιροποιημένα αποτελέσματα της επιστημονικής κοινότητας δεν συνηγορούν υπέρ της απαγορεύσεως. Η πτυχή της προβαλλόμενης συναφώς ζημίας είναι κατ' ανάγκην αβέβαιη, κατά την έννοια της προμνησθείσας στη σκέψη 24 νομολογίας.

48 Επομένως, οι συνέπειες που επικαλείται η αιτούσα ως προς τη συνδεόμενη με την ουσία diflubenzuron δραστηριότητά της λόγω της εφαρμογής του νομοθετήματος της Βραζιλίας 7.802/89 δεν συνιστούν ιδιαίτερες περιστάσεις από τις οποίες μπορεί να διαπιστωθεί η σοβαρότητα της ζημίας.

[*παραλειπόμενα*]

52 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι η υπό κρίση υπόθεση δεν χαρακτηρίζεται από καμία ιδιαίτερη περίσταση η οποία, εκτιμώμενη υπό το πρίσμα του κρίσιμου κύκλου εργασιών, να οδηγήσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στο συμπέρασμα ότι η προβαλλόμενη ζημία είναι σοβαρή λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της αιτούσας.

[*παραλειπόμενα*]

61 Τρίτον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της προβαλλομένης ζημίας εξαιτίας του ενδεχομένου να υπάρξουν επιπτώσεις σε μία από τις μονάδες παραγωγής της εν λόγω εταιρίας, η αιτούσα διευκρινίζει ότι παράγει αποκλειστικά την επίμαχη ουσία σε μονάδα παραγωγής κείμενη στην Ankerweg (Κάτω Χώρες), η οποία είναι σε μεγάλο βαθμό επιφορτισμένη με την παραγωγή της επίμαχης ουσίας για χρήση εντός και εκτός της Ένωσης. Η απώλεια της σημάνσεως «για εδώδιμες καλλιέργειες» του diflubenzuron εντός της Ένωσης συνεπάγεται απώλεια 618 859 ευρώ από την απορρόφηση του κόστους παραγωγής, ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό 89,7 % της συνολικής απορροφήσεως του κόστους, και απώλεια όγκου πωλήσεων 36 735 kg, ήτοι ποσοστού 95 % του όγκου εντός της Ένωσης. Επομένως, η επίπτωση της απώλειας του όγκου πωλήσεων του diflubenzuron που προορίζονται για εδώδιμες καλλιέργειες συνεπάγεται ότι τα υπόλοιπα προϊόντα πρέπει να απορροφήσουν το εν λόγω κόστος των 618 859 ευρώ, πράγμα που θα οδηγήσει σε αύξηση του κόστους και σε μείωση της ανταγωνιστικότητας στην αγορά της Ένωσης και στις άλλες παγκόσμιες αγορές του συνόλου των λοιπών προϊόντων.

62 Επιπροσθέτως, στο πλαίσιο των επιχειρημάτων της σχετικά με τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της προβαλλόμενης ζημίας λόγω του ενδεχομένου να υπάρξουν επιπτώσεις σε μία από τις μονάδες παραγωγής της, η αιτούσα επικαλείται ορισμένα στοιχεία τα οποία, πράγματι, αφορούν την εκτίμηση της σοβαρότητας της ζημίας. Συγκεκριμένα, υπογραμμίζει ότι περίπου 25 υπάλληλοι της συγκεκριμένης μονάδας παραγωγής ασχολούνται με την επίμαχη ουσία και με τα προϊόντα που παράγονται με βάση το diflubenzuron, ότι η βιωσιμότητα της μονάδας αυτής τίθεται σε κίνδυνο δεδομένου ότι τα προϊόντα που προορίζονται για εδώδιμες καλλιέργειες εντός της Ένωσης απορροφούν 618 859 ευρώ (ή ποσοστό 16,7 %) από το σύνολο των 3 699 373 ευρώ του κόστους παραγωγής του diflubenzuron στη μονάδα παραγωγής της Ankerweg, μολονότι η ποσότητά τους αντιστοιχεί σε ποσοστό 8,4 % του συνολικού όγκου πωλήσεων. Εξάλλου, η αιτούσα υπενθυμίζει μεταξύ άλλων ότι ο εκ νέου καθορισμός του ΑΟΚ για τα εδώδιμα προϊόντα επηρεάζει σημαντικά τα προϊόντα που πωλούνται στις αγορές-κλειδιά σε παγκόσμιο επίπεδο και, δεδομένου ότι η συνολική παραγωγή του diflubenzuron αντιστοιχεί σε ποσοστό σχεδόν 30 % του όγκου πωλήσεων και απορροφά ποσοστό περίπου 30 % του κόστους της μονάδας της Ankerweg, η μείωση ή απώλεια των προϊόντων που πωλούνται στην παγκόσμια αγορά θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στη βιωσιμότητα της εν λόγω μονάδας παραγωγής.

63 Συνεπώς, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προβαλλόμενη ζημία λόγω των προβλεπόμενων επιπτώσεων του προσβαλλόμενου κανονισμού στην κείμενη στην Ankerweg μονάδα παραγωγής είναι οικονομικού χαρακτήρα.

64 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την προμνησθείσα στη σκέψη 32 νομολογία, όσον αφορά τη σοβαρότητα μιας τέτοιας ζημίας, το ζητούμενο προσωρινό μέτρο δικαιολογείται μόνον αν προκύπτει ότι, ελλείψει τέτοιου μέτρου, ο διάδικος που το ζητεί θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως που περατώνει την κύρια δίκη.

65 Εντούτοις, πρώτον, η ανησυχία της αιτούσας δεν αφορά τη διακινδύνευση της υπάρξεώς της αλλά τη βιωσιμότητα μιας μονάδας παραγωγής. Συναφώς, αντίθετα προς την προμνησθείσα στις σκέψεις 24 έως 27 νομολογία, η αιτούσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να συναχθεί η ύπαρξη οποιασδήποτε απειλής για την επιβίωσή της εξαιτίας των προβαλλόμενων κινδύνων σχετικά με τη βιωσιμότητα της μονάδας παραγωγής.

66 Δεύτερον, η συγκεκριμένη μονάδα παράγει την επίμαχη ουσία όχι μόνο για χρήση εντός της Ένωσης, αλλά και εκτός αυτής. Στο μέτρο που η αιτούσα επισημαίνει τις πιθανές συνέπειες του καθορισμού νέου ΑΟΚ όσον αφορά τα εδώδιμα προϊόντα για τις πωλήσεις της παγκοσμίως, αρκεί η παραπομπή στην αιτιολογία που παρατίθεται στη σκέψη 50 ανωτέρω για να αποκλεισθεί η λυσιτέλεια του επιχειρήματος αυτού.

67 Τρίτον, αντίθετα προς την προμνησθείσα στις σκέψεις 24 έως 27 νομολογία, η αιτούσα δεν προσκόμισε ενώπιον του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ουσιώδη στοιχεία που να του παρέχουν τη δυνατότητα να εξετάσει τη σοβαρότητα των προβαλλομένων επιπτώσεων, όπως πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες τοποθετήσεως σε νέα θέση του οικείου προσωπικού ή μετατροπής των παρασκευαστικών διαδικασιών της αλυσίδας παραγωγής στην εν λόγω μονάδα. Ομοίως, η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η εν λόγω μονάδα παραγωγής δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή ενός εκ των πολλών άλλων φυτοπροστατευτικών προϊόντων που παράγει ο όμιλος στον οποίο ανήκει η αιτούσα.

68 Επομένως, μόνον οι επιπτώσεις σε μία από τις εγκαταστάσεις παραγωγής της αιτούσας δεν αρκούν για να κριθεί η προβαλλόμενη ζημία ως σοβαρή κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 64 ανωτέρω νομολογίας.

[*παραλειπόμενα*]

71 Τέταρτον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας εξαιτίας του κινδύνου προσβολής της φήμης της, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα παραβλάψει εν γένει τη φήμη της, τη φήμη των προϊόντων της με βάση το diflubenzuron και τη φήμη του κύριου σήματός της Dimilin καθώς και των τύπων σκευασμάτων που συνδέονται με τα προϊόντα αυτά.

72 Πρώτον, στον βαθμό που η αιτούσα εκφράζει την ανησυχία ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, αφενός, διακυβεύει τη φήμη της εν γένει, τη φήμη των προϊόντων της με βάση το diflubenzuron και τη φήμη του κύριου σήματός της Dimilin καθώς και των τύπων σκευασμάτων τα οποία συνδέονται με τα προϊόντα αυτά, στιγματίζοντας την ουσία diflubenzuron, και, αφετέρου, θέτει γενικότερα υπό αμφισβήτηση την πείρα της στον τομέα των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, την ικανότητά της να παρέχει ασφαλή προϊόντα υψηλής ποιότητας και προκαλεί εξ αντανακλάσεως αρνητικές συνέπειες για τη φήμη άλλων προϊόντων τα οποία παράγει η εν λόγω εταιρία, ιδίως στον τομέα των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, πρέπει να τονιστεί ότι η ανάκληση φυτοπροστατευτικού προϊόντος από την αγορά –και, κατά μείζονα λόγο, η επιβολή περιορισμών στη χρήση του– δεν είναι κατ' ανάγκην επιζήμια για τη συνολική φήμη της συγκεκριμένης εταιρίας. Συναφώς, είναι κοινώς γνωστό ότι τα προϊόντα πολλών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά έχουν ήδη ανακληθεί, χωρίς ωστόσο να θεωρείται ότι οι επιχειρήσεις αυτές ή τα προϊόντα τους έχουν στιγματιστεί. Οι ρυθμιστικές αρχές και οι επιχειρηματίες του εν λόγω τομέα, οι οποίοι είναι

εξοικειωμένοι με το ρυθμιστικό πλαίσιο, έχουν μάλλον την τάση να αντιλαμβάνονται μια απόφαση περί μη αδειοδοτήσεως φυτοπροστατευτικού προϊόντος ως εντασσόμενη κανονικά στη νομοθετική διαδικασία. Συγκεκριμένα, η απόφαση αυτή μπορεί να εκληφθεί απλώς ως αποτέλεσμα των επιστημονικών εξελίξεων και της βελτιώσεως των ερευνητικών μεθόδων (βλ., συναφώς, διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

73 Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι, μολονότι η έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού συνεπάγεται πράγματι προσβολή της φήμης της αιτούσας, η προσβολή αυτή είχε ήδη προκληθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως του εν λόγω κανονισμού και θα διαρκέσει όσο ο κανονισμός αυτός δεν έχει ακυρωθεί με την απόφαση επί της κύριας προσφυγής (βλ., συναφώς, διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74 Τρίτον, η αιτούσα επικαλείται την ιδιαίτερη ευαισθησία του τομέα της υγείας. Εντούτοις, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατόπιν διοικητικής διαδικασίας πολυετούς διάρκειας, στην οποία συμμετείχαν επιστημονικοί εμπειρογνώμονες και επαγγελματίες του εν λόγω τομέα, μια όλως προσωρινή αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού αυτού, διαταχθείσα από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο συνοπτικής διαδικασίας, δεν θα μπορούσε να άρει τυχόν αμφιβολίες σχετικά με την έλλειψη επικινδυνότητας του diflubenzuron στην αγορά των εδώδιμων καλλιεργειών (βλ., συναφώς, διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, αντίθετα προς τη μνημονευθείσα στις σκέψεις 24 έως 27 ανωτέρω νομολογία, η αιτούσα δεν εξηγεί κατά πόσον στην υπό κρίση υπόθεση δεν ασκούν επιρροή οι διαπιστώσεις αυτές και, ειδικότερα, δεν διευκρινίζει σε ποιο βαθμό η αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού μπορεί να άρει τις ανησυχίες που έχουν ήδη προκληθεί από τη δημοσίευση της αξιολογήσεως της ουσίας diflubenzuron από το κράτος μέλος εισηγητή και την EFSA και των συμπερασμάτων ιδίως όσον αφορά τη γονιδιοτοξικότητα του PCA, εγγράφων στα οποία είναι δυνατή η πρόσβαση εδώ και πολλά έτη.

75 Ομοίως, όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτούσας ότι είναι πολύ πιθανόν ο προσβαλλόμενος κανονισμός να επηρεάσει σημαντικά την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στα προϊόντα με βάση την ουσία diflubenzuron και να προκαλέσει σοβαρές ανησυχίες στους καταναλωτές σχετικά με την ασφάλεια της ουσίας αυτής, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η διαταχθείσα από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων προσωρινή αναστολή συνιστά μέτρο που μπορεί να αποτρέψει την εν λόγω απώλεια της εμπιστοσύνης. Συναφώς, η αιτούσα αρκείται απλώς στην επισήμανση ότι, αν επιτραπεί η διατήρηση του εν λόγω κανονισμού σε ισχύ, ο στιγματισμός της επίμαχης ουσίας λόγω του επιβληθέντος από τον κανονισμό αυτό περιορισμού ενδέχεται να αυξηθεί με την πάροδο του χρόνου. Πάντως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 73 ανωτέρω, ο χαρακτηρισμός ως επικίνδυνης της ουσίας diflubenzuron στην αγορά των εδώδιμων καλλιεργειών και η γνωστοποίηση της πληροφορίας αυτής στο κοινό προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

76 Τέλος, πέμπτον, υπογραμμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 34 ανωτέρω, στο πλαίσιο μιας έντονα ρυθμιζόμενης αγοράς όπως η επίμαχη εν προκειμένω, στην οποία ενδέχεται να παρέμβουν ταχέως οι αρμόδιες αρχές όταν συντρέχουν κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία, για λόγους που δεν είναι πάντοτε δυνατό να προβλεφθούν, απόκειται στις εν λόγω επιχειρήσεις να προφυλάσσονται από τις συνέπειες μιας τέτοιας παρεμβάσεως με την κατάλληλη πολιτική, προκειμένου να μην υποστούν οι ίδιες τη ζημία από την παρέμβαση αυτή [βλ. διάταξη της 16ης Ιουνίου 2016, ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-170/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:462, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

77 Εν προκειμένω, το νωρίτερο στις 7 Σεπτεμβρίου 2012, ημερομηνία κατά την οποία η EFSA διατύπωσε τα συμπεράσματά της και επισήμανε μια νέα δυσκολία, σχετικά με την πιθανή έκθεση στην PCA ως κατάλοιπο (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), ή, τουλάχιστον, στις 18 Ιουλίου 2013, όταν η Επιτροπή

γνωστοποίησε στην αιτούσα την απόφαση περί επανεξετάσεως της εγκρίσεως της επίμαχης ουσίας κατά το άρθρο 21 του κανονισμού 1107/2009 (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), η αιτούσα διέθετε στοιχεία βάσει των οποίων μπορούσε, εφόσον επιδείκνυε την αναγκαία επιμέλεια, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προφυλαχθεί από τους πιθανούς κινδύνους επιβολής περιορισμών στη χρήση της ουσίας diflubenzuron, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 76 ανωτέρω. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η κρινόμενη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν περιέχει καμία ένδειξη συναφώς. Εξάλλου, το σύνολο των εκτιμήσεων αυτών ασκεί επιρροή ακόμη και αν κρινόταν ότι, όπως επισημαίνει η αιτούσα στην αίτησή της, μόλις από τον Ιούλιο του 2015 μπορούσε να έχει λόγους να ανταποκριθεί στις ανησυχίες σχετικά με τη γονιδιοτοξικότητα του μεταβολίτη.

78 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτούσα δεν απέδειξε τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας.

Επί του ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της ζημίας

79 Εξάλλου, δεν προκύπτει ότι η προβαλλόμενη ζημία μπορεί, εν προκειμένω, να χαρακτηρισθεί ως ανεπανόρθωτη.

80 Πρώτον, κατά πάγια νομολογία, μια χρηματική ζημία δεν δύναται, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, δεδομένου ότι η χρηματική αποκατάσταση είναι, κατά κανόνα, ικανή να επαναφέρει τον θιγέντα στην κατάσταση πριν από την επέλευση της ζημίας. Μια τέτοια ζημία θα μπορούσε να αποκατασταθεί ιδίως στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως ασκηθείσας βάσει των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340 ΣΛΕΕ [βλ. διατάξεις της 28ης Νοεμβρίου 2013, EMA κατά InterMune UK κ.λπ., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής, T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

81 Στην περίπτωση μιας τέτοιας ζημίας, το ζητούμενο προσωρινό μέτρο δικαιολογείται μόνον αν προκύπτει ότι, ελλείψει τέτοιου μέτρου, ο διάδικος που το ζητεί θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως που περατώνει την κύρια δίκη (διάταξη της 3ης Δεκεμβρίου 2002, Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, T-181/02 R, EU:T:2002:294, σκέψη 84). Δεδομένου ότι ο επικείμενος αφανισμός από την αγορά αποτελεί όντως ζημία τόσο ανεπανόρθωτη όσο και σοβαρή, η λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου δικαιολογείται στην περίπτωση αυτή (βλ. διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής, T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

82 Εν προκειμένω, από την ανάλυση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στις σκέψεις 31 έως 52 ανωτέρω προκύπτει ότι, όσον αφορά την προβαλλόμενη ζημία λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της, η αιτούσα δεν έχει περιέλθει σε τέτοια κατάσταση.

83 Ομοίως, όσον αφορά τα επιχειρήματα που αντλούνται από τη βιωσιμότητα της κείμενης στην Ankerweg μονάδας παραγωγής, έχει ήδη διαπιστωθεί ότι η υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν περιέχει ουσιώδη στοιχεία, όπως πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες τοποθετήσεως σε νέα θέση του οικείου προσωπικού ή μετατροπής των παρασκευαστικών διαδικασιών της αλυσίδας παραγωγής στην εν λόγω μονάδα. Τα στοιχεία αυτά είναι όμως αναγκαία για την εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εξέταση του ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της προβαλλομένης ζημίας. Εν πάση περιπτώσει, μόνον η επιβίωση της αιτούσας είναι κρίσιμη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της ζημίας, σύμφωνα με την προμνησθείσα στη σκέψη 81 νομολογία. Συναφώς, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω, η ανησυχία της αιτούσας δεν αφορά τη διακινδύνευση της υπάρξεώς της αλλά τη βιωσιμότητα μιας μονάδας παραγωγής.

84 Δεύτερον, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 58 ανωτέρω, μολονότι έχει ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι, ελλείψει του ζητούμενου ασφαλιστικού μέτρου, θα μεταβάλλονταν ανεπανόρθωτα τα μερίδια αγοράς του αιτούντος, εντούτοις πρέπει να διευκρινιστεί ότι η περίπτωση αυτή μπορεί να εξομοιωθεί με την περίπτωση του κινδύνου αφανισμού από την αγορά και να δικαιολογήσει τη λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου μόνον αν η ανεπανόρθωτη μεταβολή των μεριδίων αγοράς είναι επίσης σοβαρή Επομένως, δεν αρκεί να υπάρχει κίνδυνος μια επιχείρηση να χάσει ανεπανόρθωτα ένα μερίδιο αγοράς, αλλά σημασία έχει το μερίδιο αυτό να είναι αρκετά σημαντικό υπό το πρίσμα, ιδίως, του μεγέθους της επιχειρήσεως αυτής, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του ομίλου με τον οποίο συνδέεται λόγω της συνθέσεως του μετοχικού κεφαλαίου της. Ο αιτών ο οποίος επικαλείται την απώλεια ενός τέτοιου μεριδίου αγοράς οφείλει να αποδείξει, επιπροσθέτως, ότι λόγω διαρθρωτικών ή νομικών εμποδίων κωλύεται να ανακτήσει μη αμελητέο κλάσμα αυτού του μεριδίου αγοράς (βλ. διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής, T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

85 Εν προκειμένω, κρίθηκε ότι δεν είναι αρκετά σημαντικά τα μερίδια αγοράς για την απώλεια των οποίων εκφράζει ανησυχία η αιτούσα (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω). Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα δεν απέδειξε, επαρκώς κατά νόμον, την ύπαρξη διαρθρωτικών ή νομικών εμποδίων εξαιτίας των οποίων κωλύεται να ανακτήσει μη αμελητέο κλάσμα αυτού του μεριδίου αγοράς.

86 Συναφώς, η αιτούσα υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι, αν η κύρια προσφυγή γίνει δεκτή, μια διαφημιστική εκστρατεία δεν μπορεί ευλόγως να καταστήσει δυνατή την ανάκτηση του μεριδίου αγοράς το οποίο κατέχει επί του παρόντος και η ίδια θα πρέπει να «αντιμετωπίσει την αρνητική διαφήμιση» που προκάλεσε ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Η αιτούσα εκτιμά ότι δεν είναι σε θέση να διεξαγάγει διαφημιστική εκστρατεία υψηλού κόστους (ή να προβεί σε ισοδύναμη ενέργεια) για να καταπολεμήσει κάθε αρνητική αντίληψη, δεδομένου ότι τόσο αυτή όσο και ο όμιλος στον οποίο ανήκει στο σύνολό της δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους για τη χρηματοδότηση της δραστηριότητας αυτής.

87 Ωστόσο, σύμφωνα με την προμνησθείσα στις σκέψεις 24 έως 27 νομολογία, απόκειται στον διάδικο που ζητεί τα προσωρινά μέτρα να παράσχει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι αναγκαία για την εκτίμηση στην οποία πρέπει να προβεί όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της προβαλλομένης ζημίας. Συναφώς, οι απλοί ισχυρισμοί δεν αρκούν για την πλήρωση των νομολογιακών αυτών κριτηρίων. Εν προκειμένω, κανένα από τα έγγραφα που τέθηκαν στη διάθεση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων δεν τεκμηριώνει, εκ πρώτης όψεως, τους ισχυρισμούς της αιτούσας όσον αφορά την αδυναμία της να ανακτήσει τα εν λόγω μερίδια αγοράς. Πράγματι, η αιτούσα απλώς επικαλείται δυσκολίες στην ανάκτηση των επίμαχων μεριδίων αγοράς λόγω ενδεχόμενης απώλειας εμπιστοσύνης στα προϊόντα της, χωρίς ωστόσο να αποδεικνύει την ύπαρξη διαρθρωτικών ή νομικών εμποδίων τα οποία δεν της επιτρέπουν να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη τόσο των πελατών της όσο και των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, να ανακτήσει σημαντικό κλάσμα αυτών των μεριδίων αγοράς κατόπιν λήψεως, μεταξύ άλλων, κατάλληλων μέτρων για διαφήμιση απευθυνόμενη σε αυτούς [βλ., συναφώς, διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Gerot Pharmazeutika, C-479/00 P(R), EU:C:2001:224, σκέψη 92]. Η αιτούσα απλώς και μόνον επικαλείται την έλλειψη επαρκών πόρων τόσο όσον αφορά την ίδια όσο και όσον αφορά τον όμιλο στον οποίο ανήκει προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η δραστηριότητα αυτή.

88 Επιπλέον, προκειμένου να αποδείξει την αναπόφευκτη αρνητική αντίδραση των πελατών, η αιτούσα αντλεί επιχείρημα από τις εικαζόμενες συνέπειες της αποστολής ηλεκτρονικού μηνύματος της εταιρίας Audax, κατόπιν της δημοσιεύσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι οποίες θα συνίστανται στην εγγραφή της επίμαχης ουσίας σε αρνητικό κατάλογο για τις υπεραγορές τις οποίες στηρίζει η Audax. Εντούτοις η αιτούσα δεν παραθέτει τις συνέπειες που θα έχει, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η προσφυγή της στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας, η αποστολή ανάλογου ηλεκτρονικού μηνύματος προκειμένου να ενημερωθούν οι ίδιοι πελάτες για την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συναφώς, αν απλώς και μόνον η αποστολή ενός τέτοιου μηνύματος μπορεί να έχει τις αρνητικές συνέπειες τις οποίες προβάλλει η αιτούσα, φαίνεται ότι η ίδια αποστολή μηνύματος προς ενημέρωση για το βάσιμο της προσφυγής της αιτούσας θα μπορούσε να άρει τις εν λόγω αρνητικές συνέπειες.

89 Εν συνεχεία, η αιτούσα εκτιμά ότι, μολονότι μπορεί να επινοήσει νέα ουσία προς αντικατάσταση της επίμαχης, εντούτοις θα πρέπει να αντιμετωπίσει σημαντικά εμπόδια νομικού και ρυθμιστικού χαρακτήρα υπό το πρίσμα των εφαρμοστέων κανόνων, όπως η απαίτηση προσκομίσεως πλήρους επιστημονικού φακέλου δεδομένων βάσει του οποίου να αποδεικνύεται η ασφάλεια της εναλλακτικής ουσίας, η εξέταση του φακέλου αυτού και η διοικητική διαδικασία εγκρίσεως, δεδομένου ότι η συνολική διάρκεια της διαδικασίας αυτής ανέρχεται σε δέκα περίπου έτη. Επιπροσθέτως, το κόστος της καταχωρίσεως προϊόντος κυμαίνεται κατά μέσο όρο μεταξύ 1,5 και 2 εκατομμυρίων ευρώ, αναλόγως της ποικιλότητας των καλλιεργειών που ζητείται να περιληφθούν στην επισήμανση του προϊόντος και αναλόγως του σταδίου της διαδικασίας ανανεώσεως της εγκρίσεως της δραστικής ουσίας ή των δραστικών ουσιών του προϊόντος.

90 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τη μέση διάρκεια των διαδικασιών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η απόφαση επί της ουσίας στην υπό κρίση υπόθεση θα εκδοθεί κατά πάσα πιθανότητα εντός δύο ετών (βλ., συναφώς, διάταξη της 21ης Ιουλίου 2017, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής, T-130/17 R, EU:T:2017:541, σκέψη 47). Ως εκ τούτου, η αιτούσα θα ενημερωθεί σχετικά με τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού πριν από τη λήξη της προθεσμίας που απαιτείται για την έγκριση της ενδεχόμενης εναλλακτικής ουσίας. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι η αιτούσα δεν ζήτησε την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας των άρθρων 151 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας. Επιπλέον, κατά το άρθρο 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η αιτούσα ενδέχεται να απολαύει «περιόδου χάριτος» μέχρι τις 8 Σεπτεμβρίου 2018, κατά τη διάρκεια της οποίας τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ τις άδειες των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν την ουσία diflubenzuron. Επιπροσθέτως, όπως τονίζει η αιτούσα στην αίτησή της, εκκρεμεί διαδικασία ανανεώσεως, υποκείμενη σε αυστηρές προθεσμίες, και μπορεί να καταλήξει, έως το 2018, στη διαπίστωση της ελλείψεως γονιδιοτοξικού δυναμικού στον μεταβολίτη. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η διαδικασία αυτή πρέπει να περατωθεί λίγο πριν από τις 30 Ιουνίου 2019. Επομένως, η έλλειψη εναλλακτικού προϊόντος στο χαρτοφυλάκιο ουσιών της αιτούσας δεν φαίνεται να συνιστά κρίσιμο στοιχείο όσον αφορά τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της προβαλλόμενης ζημίας.

91 Τέλος, η αιτούσα αρκείται στον ισχυρισμό ότι είναι αδύνατο να αντιμετωπίσει την προσβολή της φήμης της λόγω του ότι, αφενός, η μητρική εταιρία της, Platform Specialty Products, δεν μπορεί να προβεί σε καμία ενέργεια προκειμένου να αποκαταστήσει τη φήμη της εν αναμονή της εκδόσεως οριστικής αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση και, αφετέρου, αυτή η απώλεια της φήμης δεν μπορεί να θεραπευθεί σε αμιγώς οικονομική βάση ούτε να θεραπευθεί προσωρινά από τη μητρική εταιρία. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 74 ανωτέρω, η αιτούσα όχι μόνο δεν διευκρινίζει σε ποιο βαθμό η ζητούμενη αναστολή εκτελέσεως καθιστά δυνατή την προσήκουσα αντιμετώπιση αυτής της φερόμενης προσβολής, αλλά επιπλέον οι ισχυρισμοί αυτοί δεν μπορούν να πείσουν τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων χωρίς τη συνδρομή άλλων στοιχείων που να τους τεκμηριώνουν, σύμφωνα με την προμνησθείσα στις σκέψεις 24 έως 27 νομολογία.

92 Τρίτον, παρά ταύτα, επισημαίνεται ότι ζημία οικονομικής φύσεως δύναται να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, ιδίως αν η ζημία αυτή, ακόμη και όταν επέλθει, δεν είναι δυνατόν να εκφραστεί αριθμητικά [βλ. διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 2013, EMA κατά InterMune UK κ.λπ., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

93 Ασφαλώς, η αβεβαιότητα που συνδέεται με την αποκατάσταση χρηματικής ζημίας στο πλαίσιο ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως δεν δύναται από μόνη της να θεωρηθεί περίσταση ικανή να αποδείξει τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα μιας τέτοιας ζημίας, υπό την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου. Πράγματι, στο στάδιο των ασφαλιστικών μέτρων, η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να επιτύχει αργότερα την αποκατάσταση της χρηματικής ζημίας, στο πλαίσιο ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως η οποία θα μπορούσε να ασκηθεί κατόπιν της ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως, είναι οπωσδήποτε αβέβαιη. Η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων δεν έχει ως σκοπό να υποκαταστήσει μια τέτοια αγωγή αποζημιώσεως για να αρθεί η αβεβαιότητα αυτή, δεδομένου ότι σκοπεί μόνο στη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής οριστικής αποφάσεως στην επί της ουσίας δίκη με την οποία συνδέεται η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων,

δηλαδή εν προκειμένω στη δίκη επί προσφυγής ακυρώσεως [βλ. διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 2013, EMA κατά InterMune UK κ.λπ., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

94 Αντιθέτως, τα πράγματα είναι διαφορετικά όταν, κατά την εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, είναι σαφές ότι η προβληθείσα ζημία, λαμβανομένων υπόψη της φύσεώς της και του προβλέψιμου τρόπου επελεύσεώς της, δεν θα είναι δυνατόν να προσδιοριστεί και να αποτιμηθεί προσηκόντως, αν επέλθει, και ότι, επομένως, μια αγωγή αποζημιώσεως, στην πράξη, δεν θα καταστήσει δυνατή την αποκατάσταση της ζημίας αυτής [βλ. διάταξη της 28 Νοεμβρίου 2013, EMA κατά InterMune UK κ.λπ., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

95 Ωστόσο, εν προκειμένω, μολονότι η αιτούσα εκτιμά ότι ενδέχεται να μην μπορεί να υπάρξει αποζημίωση για την προβαλλόμενη ζημία, εντούτοις από τα δικόγραφά της δεν προκύπτει ότι, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και του προβλέψιμου τρόπου επελεύσεως της ζημίας της, αυτή δεν θα είναι δυνατόν να προσδιοριστεί και να αποτιμηθεί προσηκόντως, αν επέλθει, και ότι, επομένως, μια αγωγή αποζημιώσεως, στην πράξη, δεν θα καταστήσει δυνατή την αποκατάσταση της ζημίας αυτής. Αντιθέτως, η αιτούσα προσκομίζει ορισμένα λογιστικά στοιχεία τα οποία επιτρέπουν, εκ πρώτης όψεως, όχι μόνο τον προσήκοντα προσδιορισμό, αλλά και την προσήκουσα αποτίμηση της εν λόγω ζημίας.

[*παραλειπόμενα*]

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

101 Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι η στάθμιση των συμφερόντων δεν κλίνει υπέρ της αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

102 Κατά τη νομολογία, πρέπει να γίνεται στάθμιση μεταξύ των κινδύνων τους οποίους συνεπάγεται καθεμία από τις πιθανές λύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων. Συγκεκριμένα, τούτο απαιτεί να εξετάζεται ιδίως αν το συμφέρον του αιτούντος την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως κατισχύει του συμφέροντος άμεσης εκτελέσεως της πράξεως αυτής. Κατά την εξέταση αυτή πρέπει να κριθεί αν τυχόν ακύρωση της πράξεως αυτής από τον δικαστή της ουσίας θα μπορούσε να ανατρέψει την κατάσταση την οποία θα προκαλέσει η άμεση εκτέλεση της πράξεως και, αντιστρόφως, σε ποιο βαθμό η αναστολή ενδέχεται να εμποδίσει τους σκοπούς της προσβαλλομένης πράξεως σε περίπτωση που απορριφθεί η προσφυγή της κύριας υποθέσεως [διάταξη της 1ης Μαρτίου 2017, EMA κατά MSD Animal Health Innovation και Intervet international, C-512/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:149, σκέψη 127].

103 Εν προκειμένω, η αιτούσα εκτιμά ότι η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει υπέρ αυτής στο μέτρο που, αφενός, η επίμαχη ουσία δεν ενέχει γνωστούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία και, αφετέρου, οποιαδήποτε προσέγγιση πέραν της αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας ανανεώσεως της επίμαχης ουσίας συνιστά δυσανάλογο μέτρο και θα την επιβαρύνει χωρίς να υπάρχει ανάγκη, στον βαθμό που η διατήρηση του εν λόγω κανονισμού σε ισχύ καθιστά αδύνατη, σε περίπτωση ακυρώσεως από τον δικαστή της ουσίας του προσβαλλόμενου κανονισμού, την άρση των αποτελεσμάτων της άμεσης εφαρμογής του.

104 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα περί ελλείψεως κινδύνου για τη δημόσια υγεία, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι η επίμαχη ουσία και τα προϊόντα με βάση την ουσία αυτή διατίθενται στην αγορά επί 40 έτη και ότι κανένα συμβάν σχετικό με τη δημόσια υγεία δεν έχει καταγγελθεί μέχρι σήμερα κατόπιν της διαθέσεώς τους στο εμπόριο. Επιπλέον, η αιτούσα διευκρινίζει ότι το diflubenzuron έχει αδειοδοτηθεί εκτός της Ένωσης. Τέλος, η αιτούσα εκτιμά ότι τα ζητήματα που ήγειρε η Επιτροπή

είναι περισσότερο θεωρητικά παρά πραγματικά και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στις εκτιμήσεις που αφορούν τη δημόσια υγεία από ό,τι στη ζημία της αιτούσας από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

105 Από τα στοιχεία της δικογραφίας συνάγεται ότι έχουν επισημανθεί κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία. Συναφώς, η αιτούσα δεν μπορεί να αντλήσει πειστικό επιχείρημα εν προκειμένω από το γεγονός ότι η επίμαχη ουσία χρησιμοποιείται με ασφάλεια εντός της Ένωσης επί 40 και πλέον έτη χωρίς ουδέποτε να αναφερθεί οποιαδήποτε επιβλαβής συνέπεια για την ανθρώπινη υγεία. Συγκεκριμένα, στον επίμαχο στην κρινόμενη υπόθεση τομέα, οι επιστημονικές εξελίξεις δεν είναι σπάνιες και παρέχουν την ευκαιρία να αξιολογηθούν εκ νέου οι ουσίες υπό το πρίσμα νέων επιστημονικών γνώσεων και ανακαλύψεων. Σε αυτήν ακριβώς τη βάση στηρίζονται οι διαδικασίες ανανεώσεως και ο λόγος υπάρξεως των χρονικών περιορισμών στους οποίους υπόκεινται οι άδειες διαθέσεως στο εμπόριο. Επομένως, η εξέταση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων πρέπει να αφορά τους κινδύνους που έχουν πλέον επισημανθεί.

106 Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η ουσία diflubenzuron συνιστά καρκινογόνο ουσία της κατηγορίας 1B και ότι οι γονιδιοτοξικές ιδιότητες της αποδείχθηκαν μετά από πλήρη αξιολόγηση από το κράτος μέλος εισηγητή, την EFSA και τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών.

107 Η θέση της αιτούσας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος για τη δημόσια υγεία βασίζεται κυρίως στα επιχειρήματα που προβάλλει στο πλαίσιο της αποδείξεως της υπάρξεως fumus boni juris, δηλαδή, αφενός ότι η απόφαση να εκδοθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στον βαθμό που η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, με επιμέλεια και αμεροληψία, ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν συντρέχει λόγος ανησυχίας όσον αφορά τη γονιδιοτοξικότητα της επίμαχης ουσίας και, αφετέρου, ότι η αιτούσα στερήθηκε του δικαιώματός της να αμυνθεί διότι δεν της δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με ορισμένα έγγραφα στα οποία διατυπώνεται το συμπέρασμα ότι η ουσία diflubenzuron προκαλεί κινδύνους για την υγεία.

108 Εντούτοις, τα ζητήματα αυτά εμπίπτουν στον έλεγχο της νομιμότητας της διαδικασίας και δεν μπορούν να οδηγήσουν, χωρίς τη συνδρομή άλλων στοιχείων και με εξαίρεση την ενδεχόμενη αναγνώριση πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων, στην εκτίμηση ότι τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στα εν λόγω έγγραφα υπερισχύουν των προηγούμενων εκτιμήσεων οι οποίες αποτελούν προϊόν, κατ' αρχήν, λεπτομερούς και εξαντλητικής εξετάσεως. Δεν απόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να προβεί σε τεχνική εκτίμηση επιστημονικών δεδομένων η οποία υπερβαίνει τις αρμοδιότητές του. Συνεπώς, υπό τις περιστάσεις της κρινόμενης υποθέσεως, οι κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία, όπως επισημάνθηκαν στον προσβαλλόμενο κανονισμό, πρέπει να ληφθούν υπόψη υπό το πρίσμα των λοιπών διακυβευόμενων συμφερόντων.

109 Συναφώς, η αιτούσα δεν αναφέρει άλλα συμφέροντα πλην του συνισταμένου στην αποτροπή επελεύσεως της ζημίας την οποία θα υποστεί εξαιτίας του προσβαλλόμενου κανονισμού. Κατά πάγια νομολογία, κατ' αρχήν, πρέπει αναμφισβήτητα να αναγνωριστεί η προέχουσα σπουδαιότητά των απαιτήσεων σχετικά με την προστασία της δημόσιας υγείας σε σχέση με εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως [βλ. διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Bruno Farmaceutici κ.λπ., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, σκέψη 112 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και απόφαση της 19ης Απριλίου 2012, Artegodan κατά Επιτροπής, C-221/10 P, EU:C:2012:216, σκέψη 99 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

110 Εν προκειμένω, τονίζεται ότι, ελλείψει οποιουδήποτε άλλου συμφέροντος που πρέπει να ληφθεί υπόψη, η προβαλλόμενη ζημία, για την οποία έχει επιπλέον αποδειχθεί ότι δεν έχει ούτε σοβαρό ούτε ανεπανόρθωτο χαρακτήρα, δεν αρκεί για να κλίνει η στάθμιση των συμφερόντων υπέρ της αιτούσας, στον βαθμό που οι εντοπισθέντες κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία όσον αφορά την ουσία diflubenzuron πρέπει να θεωρηθούν αναγνωρισμένοι (βλ. σκέψη 105 ανωτέρω).

111 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν η αιτούσα είχε αποδείξει το επείγον που συνδέεται με τα χαρακτηριστικά της ζημίας της, εντούτοις τούτο θα έπρεπε να εξεταστεί υπό το πρίσμα της αρχής που έχει διατυπωθεί από πάγια νομολογία, κατά την οποία η προτεραιότητα των επιταγών της προστασίας της δημόσιας υγείας μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς που έχουν –ακόμη και σημαντικές– αρνητικές συνέπειες για ορισμένους επιχειρηματίες (βλ., συναφώς, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2010, Blanco Pérez και Chao Gómez, C-570/07 και C-571/07, EU:C:2010:300, σκέψη 90 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στο πλαίσιο αυτό, έχει υπογραμμισθεί επίσης ότι επιβάλλεται να αναγνωριστεί η αρχή της προφυλάξεως, σύμφωνα με την οποία όταν υπάρχει αβεβαιότητα ως προς τη συνδρομή κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων ή την έκταση των κινδύνων αυτών, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να λαμβάνουν μέτρα διασφαλίσεως χωρίς να αναμένουν να αποδειχθεί ότι οι κίνδυνοι αυτοί είναι υπαρκτοί ή σοβαροί [βλ., συναφώς, διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

112 Επομένως, τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα ως προς το αβλαβές της επίμαχης ουσίας, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν μπορεί να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στις σχετικές με τη δημόσια υγεία εκτιμήσεις από ό,τι σε εκείνες που αφορούν τη ζημία της, πρέπει να απορριφθούν.

113 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα που στηρίζεται στον δυσανάλογο χαρακτήρα της λήψεως οποιουδήποτε άλλου μέτρου πλην της αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού έως ότου εκδοθεί τελική απόφαση επί της διαδικασίας ανανεώσεως της επίμαχης ουσίας, η αιτούσα υπενθυμίζει ότι η επίμαχη ουσία υποβάλλεται επί του παρόντος σε αξιολόγηση εντός της Ένωσης με σκοπό την ανανέωση της εγκρίσεως σύμφωνα με τον κανονισμό 1107/2009 (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω), η οποία πρέπει να διενεργηθεί εντός της τασσόμενης από τον κανονισμό προθεσμίας που λήγει τον Δεκέμβριο του 2018. Η αιτούσα υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό, τα σχετικά με τη γονιδιοτοξικότητα της PCA δεδομένα και, συνεπώς, ο κίνδυνος που υφίσταται για τους καταναλωτές θα τεθούν υπό αξιολόγηση από την Ελληνική Δημοκρατία, υπό την ιδιότητα του κράτους μέλους εισηγητή, και επισημαίνει ότι το αποτέλεσμα της αξιολογήσεως αυτής θα γνωστοποιηθεί τον Οκτώβριο του 2017. Προσθέτει ότι η έρευνα της 28ης Φεβρουαρίου 2017 παρείχε απαντήσεις σχετικά με τις ανησυχίες που αφορούν την PCA (βλ. σκέψη 47 ανωτέρω).

[*παραλειπόμενα*]

116 Πρέπει να υπογραμμιστεί, καταρχάς, ότι η κρινόμενη υπόθεση δεν αφορά κατάσταση που επιβάλλει την άμεση ανάκληση των προϊόντων με βάση την ουσία diflubenzuron. Αφενός, ο προσβαλλόμενος κανονισμός απλώς περιορίζει τη χρήση της ουσίας diflubenzuron αποκλείοντάς την μόνον από την αγορά των εδώδιμων καλλιεργειών και, ως εκ τούτου, δεν επιβάλλει την πλήρη απαγόρευση της χρήσεως του diflubenzuron στα εντομοκτόνα, παρέχοντας κατά τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα στην αιτούσα να συνεχίσει να παράγει και να διαθέτει στο εμπόριο φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία προκειμένου να χρησιμοποιηθούν σε μη εδώδιμες καλλιέργειες. Αφετέρου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει περίοδο χάριτος μέχρι τις 8 Σεπτεμβρίου 2018.

117 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι το γεγονός ότι παρέχεται περίοδος χάριτος δεν αποκλείει την ύπαρξη κινδύνων για τη δημόσια υγεία. Συγκεκριμένα, μολονότι τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να προβούν σε ενέργειες πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου, εντούτοις μπορούν ήδη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα. Συνεπώς, ο καθορισμός της εν λόγω περιόδου παρέχει ορισμένη προστασία έναντι των κινδύνων που προσδιορίστηκαν, πράγμα που αντιθέτως δεν θα επέτρεπε η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως. Η ύπαρξη περιόδου χάριτος έχει σημασία, υπό το πρίσμα της σταθμίσεως των συμφερόντων στην οποία προβαίνει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, στο πλαίσιο της συνεκτιμήσεως από τον εν λόγω δικαστή της εντάσεως των εντοπισθέντων κινδύνων σε σύγκριση με τη σπουδαιότητα των άλλων συμφέροντων των οποίων η προστασία ζητείται. Συναφώς, εν προκειμένω, από την ανάλυση των συμφερόντων τα οποία αντιτάσσει η αιτούσα, δηλαδή της ζημίας την οποία εκτιμά ότι κινδυνεύει να υποστεί λόγω της εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού, προκύπτει ότι τα εν λόγω συμφέροντα είναι υποδεέστερα από εκείνα που αφορούν τη δημόσια υγεία

(βλ. σκέψεις 109 έως 112 ανωτέρω), και κατά μείζονα λόγο διότι η εν λόγω περίοδος χάριτος ελαχιστοποιεί τις προβαλλόμενες επιπτώσεις του προσβαλλόμενου κανονισμού στην κατάσταση της αιτούσας.

118 Εν συνεχεία, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της, η εκκρεμής διαδικασία ανανεώσεως παρέχει τη δυνατότητα στην αιτούσα να προστατεύσει τα συμφέροντά της στο μέτρο που μπορεί να επικαλεστεί τη φερόμενη μη επικινδυνότητα της επίμαχης ουσίας για τη δημόσια υγεία. Πάντως, κατά την αιτούσα, τα αποτελέσματα της εν λόγω εκκρεμούς διαδικασίας ήταν ήδη δυνατό να παρατηρηθούν κατά τη διάρκεια του 2018.

119 Τέλος, μολονότι η αιτούσα επικαλείται την ύπαρξη ταχθείσας από τον κανονισμό προθεσμίας κατά το πέρας της οποίας, τον Δεκέμβριο του 2018, λήγει η άδεια που είχε χορηγηθεί για την ουσία diflubenzuron πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν είναι προσήκουσα η χορήγηση αναστολής των αποτελεσμάτων του προσβαλλόμενου κανονισμού, ακόμη και αν αυτή εφαρμοστεί μόνο μέχρι την ημερομηνία αυτή, στον βαθμό που έχουν εντοπισθεί κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία, τους οποίους ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να συνεκτιμήσει (βλ. σκέψεις 105 έως 108 ανωτέρω), έχουν δε εντοπισθεί και αξιολογηθεί ως κατισχύοντες των άλλων συμφερόντων τα οποία επικαλείται η αιτούσα (βλ. σκέψεις 109 έως 112 ανωτέρω). Κατά μείζονα λόγο, η επιβολή χρονικού ορίου στο εν λόγω προσωρινό μέτρο έως το πέρας της διαδικασίας ανανεώσεως, όπως ζήτησε η αιτούσα, εγείρει τις ίδιες ενστάσεις στο μέτρο που, κατά την Επιτροπή, η διαδικασία αυτή ενδέχεται να διαρκέσει έως τις 30 Ιουνίου 2019.

120 Επομένως, αφενός, η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η αιτούσα της επιτρέπει να εξακολουθήσει να διαθέτει εν μέρει στο εμπόριο τα προϊόντα που παράγει με βάση την ουσία diflubenzuron (βλ. σκέψη 116 ανωτέρω), η δε έκδοση αποφάσεως περί ανανεώσεως της άδειας που αποκτήθηκε προγενέστερα είναι πολύ πιθανή (βλ. σκέψη 118 ανωτέρω), και, αφετέρου, η διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων του προσβαλλόμενου κανονισμού διασφαλίζει εφεξής ορισμένη προστασία της δημόσιας υγείας έναντι των νέων κινδύνων (βλ. σκέψη 119 ανωτέρω).

121 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της αιτούσας ως προς τον δυσανάλογο χαρακτήρα της λήψεως οποιουδήποτε άλλου μέτρου πλην της αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού έως ότου εκδοθεί τελική απόφαση επί της διαδικασίας ανανεώσεως της επίμαχης ουσίας πρέπει να απορριφθούν.

122 Βάσει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με την προμνησθείσα στη σκέψη 102 ανωτέρω νομολογία, η στάθμιση των συμφερόντων δεν κλίνει υπέρ της χορηγήσεως των ζητούμενων προσωρινών μέτρων.

123 Χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν πληρούται εν προκειμένω η σχετική με την ύπαρξη fumus boni juris προϋπόθεση, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που η αιτούσα δεν απέδειξε ότι, αφενός, πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος, δεδομένου ότι η προβαλλόμενη ζημία δεν είναι σοβαρή και ανεπανόρθωτη, και, αφετέρου, ότι η στάθμιση των συμφερόντων κλίνει υπέρ αυτής.

124 Δυνάμει του άρθρου 158, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 2018.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger